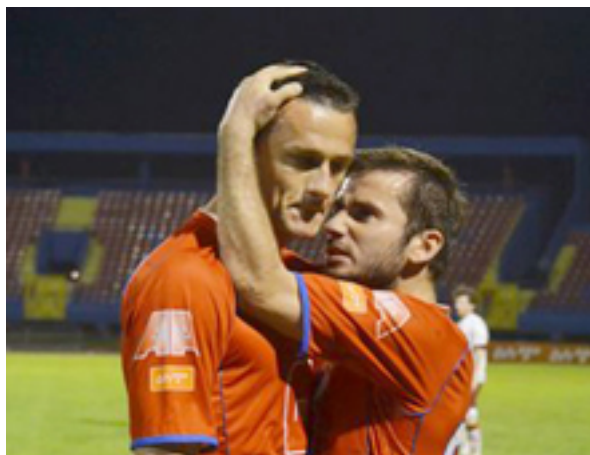

Бањалука и ове године сања, сања један сан, европски сан. Па какав је то европски сан, упиташе ме збуњени?! Да нису можда визне олакшице, боље плате, нова радна мјеста...?!
?!

Ја се насмијах, окрену

х

се према Градском стадиону, и уздигнутих руку, одлазећи, викнух **БОРЧЕВ ЕВРОПСКИ САН!**

Остало је још само 10 дана, 2 утакмице, 180 минута. О нашој судбини и о нашим сновима одлучујемо само ми! Нико се није надао да ће наш Борац и након ове године имати прилику да избори Европу. Након првог дијела првенства Борац је био далеко на средини табеле, клуб је наставио да се урушава по већ помало заборављеном, уиграном систему "дај мени, дај њима", тужбе легалне и нелегалне, однос структура према Борцу без имало стида и имало осјећаја да припадају њему колико и он њима, смицалице, подметања, душмани – домаћи и страни, **НАСТОЈАЊА ОДРЕЂЕНИХ ГРАДСКИХ ПОГЛАВАРА ДА КОНАЧНО УГАСЕ НАШУ СВЕТИЊУ ПОД НЕОПРАВДАНИМ ИЗГОВОРМ ДА ЈЕ "РУПА БЕЗ ДНА" И БАШ ТУ СТВОРЕ НЕКУ "НОВУ" ЗА ЊИХОВЕ ПРЉАВЕ ПОСЛОВЕ ВАЖНУ ИГРАЧКУ...**

Ух! Превише тога скупило се у једној сезони, превише црних облака, није могло изаћи на добро

. И управо ту негдје око тих превирања као, из ведре неба гром, сложи се екипа за коју су многи искусни борчевци одмах рекли **ТО ЈЕ ТО**, гледаћемо одличан фудбал у наставку сезоне!

Тако је и било, газио је Борац редом, а лигом се ширио страх од Борчеве машине. У тој прабини многи су остали у чуду када је ултиматумом градоначелника нашег града донесена нелегална одлука о промјени Статута и скупштине клуба која је пољуљала саме темеље наше светиње. **БОРБА ЗА СПАС КЛУБА ЈЕ ЗВАНИЧНО ПОЧЕЛА.** Играчи већ мјесецима нису примили плату, нису имали да плате станарину. А сво то вријеме газила је Борчева машина, газила је иако је била гладна – буквално гладна.

На Борац заборавише готово сви. Уз њега стадоше тада само **ИГРАЧИ И НАВИЈАЧИ!** Први се понудише да купују прашак за веш да перу дресове а други да ће сносити трошкове путовања играча на утакмице. Тужни дани за Бањалуку. Али ни једни ни други не попустише ни метра! Једни наставише да сију страх по теренима а други им пружаше подршку на све могуће начине. И настави Борчева машина да гази!

У свом том метежу у клубу и побједама на терену Борац се проби на позиције које воде у Европу. Гле сад проблема!? Каквог проблема? Треба "изборити" папире за Европу, односно добити лиценцу а за то већ треба неко у клубу. Таквог тренутно нема а ови нелегални грцају у незна

њ

у. Жалосно, али Борац је то, навикли смо годинама на све и свашта.

Па чему онда овај текст, чему моје уздигнуте руке и пјесма са почетка текста!? Е **ПА УПРАВО ЗБОГ ТОГА ШТО ЈА ВЈЕРУЈЕМ! ВЈЕРУЈЕМ У САН! ВЈЕРУЈЕМ У БОРАЦ! ВЈЕРУЈЕМ У ОНЕ ГЛАДНЕ ИГРАЧЕ КОЈИ ЋЕ ПОНОВО ЗА СВЕТИ ДРЕС ДА ГИНУ! ВЈЕРУЈЕМ У СВЕ НАПАЋЕНЕ НАВИЈАЧЕ КОЈИ СУ ЗА СВЕ ОВЕ ГОДИНЕ ВИШЕ ПЛАКАЛИ НЕГО СЛАВИЛИ АЛИ НИСУ ОДУСТАЛИ! ВЈЕРУЈЕМ!**

Овај текст пишем свим нашим ИГРАЧИМА који су ове сезоне већ показали шта значи бити борац и молим их да нам пруже фантастичних и ових преосталих 180 минута, и унапријед им се захваљујем за то. За нас сте ШАМПИОНИ! Ово пишем свим нашим НАВИЈАЧИМА који су ове године једини стали уз играче и клуб и молим их да у ове двије утакмице напуне трибине јер наши борци на терену то заслужују. Ово пишем и свим душманима који би да угасе светињу јер вријеме је да им се пренесе јасна порука НЕ ДА МО БОРАЦ!

Лиценцу добили или не добили више ми није важно колико ми је важно да свима који нису вјеровали покажемо да је У ЖИВОТУ ВАЖНО БИТИ БОРАЦ! Историја се пише већ у суботу на Градском стадиону. Вријеме је за Европу, вријеме је за пуне трибине, вријеме је за Борац!

'АЈ БОРАЦ!

(аутор: Борац 1926)